DECRETA CONGREGATIONIS NONAE GENERALIS

Gesuiti

DECRETA CONGREGATIONIS NONÆ GENERALIS.

CVM indicta fuisset Congregatio ad 8. Decembris, necdum Patres Prouinciæ Toletanæ, Castellanæ, ac Lusitanæ, constituto die aduenissent, sicut nec Viceprouincialis Angliæ; habita inter reliquos Patres consultatione, iuxtà §. 3. officij Vicarij Generalis, visum est, quatuor alijs diebus exspectandum. Quare inchoata est tantùm Congregatio die 13. Decemb. an. 1649.

Prorogatio Congregationis.

Decretum I. in MS. Act. 5.

DIE 21. Decemb. quæ fuit D. Thomæ Apostolo sacra, cùm esset plena, & legitima Congregatio, quamuis adhuc PP. Lusitani, & Viceprouincialis Angliæ desiderarentur, post expensum ritè integrum quatriduum in dandis, & accipiendis infor-

Electio Præpositi Generalis.

mationibus, electus est in Præpositum Generalem P. Franciscus Piccolomineus, Prouincialis Prouinciæ Venetæ, primo scrutinio, ac promulgatum Decretum à P. Florentio de Montmorency Assistente Germaniæ, & defuncti Generalis Vicario, in forma consueta.

Decretum II. in MS. Act. 8.

Electio Assistentium quatuor, & Admonitoris.

ABsentibus Patribus Lusitanis, probauit Congregatio, quod P. Generalis proposuerat, vt, dilata Assistentis Lusitaniæ electione, procederetur ad electionem aliorum quatuor. Ideóq; constituto ad capiendam informationem quatriduo, quod integrum esse debere iudicatum est, ob intercurrentem Natalis Domini, & ineuntis Anni Sancti celebritatem, Italiæ Assistens electus est P. Fabricius Bansus Prouincialis Mediolanensis, secundo scrutinio: Germaniæ, P. Gosvvinus Nickel, primo scrutinio: Galliæ, P. Franciscus Annatus, idem qui proximè officio illo defunctus erat, secundo scrutinio: Hispaniæ, P. Franciscus de Montemayor, Prouincialis Aragoniæ, primo scrutinio: omnes ad plura medietate suffragia. Qui vbi iuramentum de more præstiterunt; ad Congregationem vocati sunt Secretarius Societatis, Procurator Generalis, &

Pro-

Procurator Iaponiæ: itumq; denuò in suffragia pro electione Admonitoris, & electus est ad plura medietate, secundo scrutinio P. Io: Stephanus Menochius, qui iam defuncti Generalis Admonitor fuerat.

Decretum III. in MS. Act. 8. & 9.

Deputationes variæ.

VT facilior esset, ac breuior tractandorum in Congregatione decisio, varias Deputationes institui placuit, relicta Patris Generalis arbitrio earum distinctione, ac Deputandorum electione, fueruntque eæ Deputationes numero septem. 1. De Profectu in spiritu. 2. De Instituto, ac Formulis. 3. de Missionibus. 4. De Studijs. 5. De Paupertate. 6. De Detrimentis, & executione. Vltima, De Rebus temporalibus. Et in has Deputationes, paucis exceptis, qui alijs muneribus addicti erant, Patres omnes distributi sunt.

Decretum IV. in MS. Act. 11.

Petenda moderatio in vacatione Superiorum.

PLurium Prouinciarum Postulatum, ac desiderium fuit, nominatim Castellæ, Aquitaniæ, Neapolitanæ, Bohemiæ, Toletanæ, Aragoniæ, Austriæ, & Rheni Inferioris, vt à Sanctissimo Domino Nostro Innocentio ea saltem Decreti, ab ipso de Supe-

riorum vacatione facti, moderatio obtineatur: vt, quod necessitas, & aliorum Ordinum vsus exigit, nobis quoque liceat è Rectoribus, ac Præpositis Prouinciales constituere. Cui Postulato ad vnum omnes, nullo prorsus dissentiente, annuendum censuerunt: & Patri Nostro enixè commendauerunt, vt, prima data occasione, eam Decreti moderationem, non solùm pro Prouincialibus, sed etiam pro Visitatoribus à Sua Sanctitate, totius Congregationis nomine postularet.

Decretum V. in MS. Act. 12. 27. *&* 38.

Contra Machinatores nouarum Prouinciarũ.

Rogata est Congregatio, vt fortissimis remedijs occurreret paucorum factionibus, qui cum offensione plurimorum, & emendicato Externorum auxilio, contra Superiorum voluntatem, nouarum Prouinciarum erectiones extorquere conantur. Censuit autem Congregatio factiosos eiusmodi, quales in Postulato exprimuntur, esse Societatis perturbatores, eosque omnibus perturbatorum pœnis subiectos esse voluit, extendendo, in quantum opus esset, ad illos quæcunq; in superioribus Congregationibus aduersùs Societatis perturbatores constituta fuere.

Cùmq; postmodum postulatum etiam suis-

ſuiſſet, vt hoc Decretum ad eos quoq; extenderetur, qui per ſimiles factiones, legitimas Prouinciarum diuiſiones impedire conantur; ad iſtos quoque extendendum Congregatio decreuit.

Contra impedientes legitimas diuiſiones.

Decretum VI. in MS. Act. 13.

CVM poſtulatum eſſet à Congregatione Decretum, quo intelligerent omnes, deſperandum ſibi eſſe de Profeſſione quatuor votorum, niſi ad præſtantem doctrinam parem virtutem adiunxerint; cenſuit Congregatio nullo eiuſmodi Decreto opus eſſe, cùm Conſtitutionibus, & Pontificum Bullis ea de re apertiſſimè cautum ſit. In ordine tamen ad praxim, frequenter id eſſe Noſtris inculcandum, monendoſque ſeriò Informatores ad gradum, vt coram Deo in conficiendis Informationibus diſpiciant, num is, de quo agitur, eius ſit virtutis, quæ mediocritatem excedat: idem verò etiam iniungendum Prouincialibus, & Conſultoribus: atq; vt de hoc capite nominatim priuatis literis ad Patrem Noſtrum perſcribant.

Profeſſi ſuperent mediocritatem in virtute.

De illo autem exceſſu, in quo conſiſtat, & vnde dignoſci poſſit; probauit Congregatio iudicium Deputatorum pro rebus ſpiritualibus: qui explicandum cenſuere

In quo conſiſtat exceſſus ſupra mediocritatẽ in virtute.

per analogiam ad ſimilem exceſſum in do-ctrina, iuxtà Decretum 44. M S. Congregationis Septimæ: cenſendum nimirum excedere mediocritatem in virtute, qui regulariter, & vt plurimum, in rebus, quæ occurrunt, operantur ſecundùm exigentiam virtutis, ſperaturq; idem facturos in difficilioribus, ſi quæ id exigeret occaſio: qui paruos defectus religiosè cauent: & ſi quando labantur, reprehenſiones, & pœnitentias libenter, atque humiliter excipiunt, & culpam emendant: qui in quotidiano virtutum exercitio, Superioribus æquè, ac domeſticis ſatisfaciunt. Qui tales ſunt, eam virtutis menſuram attigiſſe, quæ ſufficiat ad Profeſsionem quatuor votorum: contrariũ verò de ijs ſentiendum, qui hunc perfectionis modum non attigerint.

Decretum VII. in MS. Act. 13.

Vniformitas in cultu quotidiano Deiparæ.

QVoniam iampridem à P. Claudio bo. me. commendatum erat, vt ordinarijs Sanctorum Litanijs, quæ quotidie ex pia conſuetudine recitantur, vel Aue maris ſtella, vel Salue Regina ſubiungeretur; Congregatio, inductum hunc in Societate morem laudans, atq; approbans, ad inducendam vniformitatem, ſtatuit, vt vbique Aue maris ſtella, Sub tuum præſidium, & Oratio

 Deſen-

Defende quæsumus, quotidianis Sanctorum Litanijs adiungantur.

Decretum VIII. in MS. Act. 14.

Conferentijs Casuum quinam debeant interesse.

QVoniam plerisq; in locis, & præsertim in Domibus Professis, conferentia Casuum conscientiæ languere videbatur, propter eorum multitudinem, qui se ab ea exemptos dicunt; petitum est à Congregatione, vt aliquo Decreto huic incommodo prouideret. Non censuit tamen Congregatio vllum ea de re constituendum esse Decretum, sed Patris Nostri ordinationem posse abundè sufficere: quæ, insistendo Regulis 13. 14. & 15. Prouincialis in Ratione studiorum, itemq; priorum Generalium Responsis, declaret, præter eos, qui Theologiam, ac Philosophiam actu profitentur, & eos, quos Prouincialis eximēdos iudicauerit, nullis alijs Sacerdotibus licere, vi Regulæ, à Casuum conferentijs abesse: in eximendis verò, solius inualetudinis, vel grauis causæ habendam esse rationem.

Decretum IX. in MS. Act. 15.

AD quæstionem, Quomodo intelligendum esset, quod in Formula Congregationis Prouincialis §. 12. dicitur; post ele-

De subrogandis pro absentibus in Congr. Prou.

ctionem, neminem esse pro absente subrogandum; Congregatio respondit, de completa electione, etiam Substitutorum, intelligi debere.

Decretum X. in MS. Act. 15.

De renũciat. authentica Superiorum.

DEcretum 43. sess. 116. M S. Congregationis octauæ intelligendũ est de ordinaria Superiorum renunciatione. In casibus verò extraordinarijs, cùm res vrget, & in loco, vbi præficiendus est Superior, fieri renunciatio non potest, ob impedimentum belli v. g. vel pestilentiæ; decreuit Congregatio satis esse, si fiat in loco, vbi maior pars subditorum fuerit: vel, si id etiã nequeat, in eo, quem Prouincialis aptiorem iudicauerit.

Decretum XI. in MS. Act. 16.

Quid agẽdũ, si Prouincialis fiat inutilis, intra Europam.

CVM quæsitum esset, vt Congregatio declararet, quid sit faciendum, quando Prouincialis, propter ægritudinem, vel alia de causa, inutilis ad gubernandam Prouinciam redditus, Vice-Prouincialem constituere aut non vult, aut non potest; censuit, si omnium Consultorum consensu, vel etiã trium (quarto scilicet excluso, qui de iure succedere deberet, si is Consultor sit) certò,

ac

ac ſine dubitatione Prouincialis ad munus exercendum factus incapax omninò iudicetur in Prouincijs Europæ remotioribus, hoc eſt, extra Italiam, & Inſulas Italiæ adiacentes conſtitutis; Prouinciam regendam ab eo, cui, mortuo Prouinciali, de iure id competit, donec à Patre Noſtro reſponſum habeatur.

Quòd ſi Conſultores Prouinciæ, aut eorum aliqui, fortè præſentes non adſint, vbi Prouincialis tunc verſatur; ſinceram ad eos de ſtatu Prouincialis informationem mittant Prouincialis ſocius, & eius loci Superior, in quo tunc Prouincialis reperitur, vt ex ea Conſultores iudicium ferant.

Decretum XII. in MS. Act. 17.

Præcepta Superiorum durant donec reuocentur.

OCcaſione Ordinationis à P. Mutio bo. me. ad Prouincias miſſæ 11. Iunij 1639, quæſitum eſt, an præcepta Superiorum, perſonis particularibus impoſita, mortuis, aut amotis Superioribus, durare deberent, donec à Succeſſore, vel Superiore relaxentur. Re autem diligenter diſcuſſa, cenſuit Congregatio plurimùm expedire, vt eiuſmodi præcepta perſeuerent: monendos tamen Superiores, ne facilè, ac ſine magna cauſa, talia præcepta imponant.

Cùm verò vnus de Patribus decreto inter-

ter-

tercessisset; rogatis iterum suffragijs, longè maiore eorum parte confirmatum est.

Decretum XIII. in MS. Act. 17.

Professi tenentur denūciare etiam non Professos ambiētes.

VIsum est Congregationi declarandum, votum Professorum denunciandi eos, qui ambiunt, obligare ad denunciandos etiam non Professos ambientes: & ad hoc, in quantum opus esset, præsenti Decreto eam obligationem extendendam.

Sed, cùm esset intercessum contra huiusmodi extēsionem, rogatis iterum suffragijs, intercessioni datum est, vt nulla fieret extensionis expressio.

Cùmq; iterum intercessum esset aduersùs totum Decretum; longè maior pars censuit, illud retinendum, debereq; omnes, qui Professionem emittunt, intelligere, eam obligationem illo voto contineri.

Decretum XIV. in MS. Act. 18.

Vicarius in casu mortis non nominet Vicarium.

OB varia, quæ oriri possent, incommoda, Congregationi propositum fuit, num Vicario Generali præscribendum esset, vt in omnem euentum mortis, nominaret etiam ipse alium Vicarium: sed Patres in ea re nihil innouandum censuerunt.

De-

Decretum XV. in MS. Act. 20.

AEquum viſum eſt, vt Aſſiſtentes officio perfuncti in Congregationibus Prouincialibus ſuæ Aſſiſtentiæ locum ſupra numerum habeant, ſi fortè per antiquitatem non haberent: ſicut de Prouincialibus in Formula dicitur.

Aſſiſtentes officio defuncti locum habent in Congr. Prou.

Decretum XVI. in MS. Act. 21.

VIſum etiam, vt in Congregatione Generali, abſente ab initio, & ante electiones, quacunq; ex cauſa, Prouinciali aliquo; in eius locum ſuccedat, & inter Prouinciales ſedeat, qui de iure illi mortuo ſuccederet: ſeruato tamen loco Prouinciali, aut etiam alteri, ſiue nominato ab ipſo, ſiue de iure immediatiùs ſuccedenti, ſi poſtea aduenerit.

De ſupplēdo loco Prouincialis abſentis in Congr. Gener.

Decretum XVII. in MS. Act. 24.

PEtitum eſt, an cæcus, aut quicunque alius, qui nonniſi aliena manu ſuffragium ſcribere poteſt, habendus ſit legitimè impeditus à Congregatione Prouinciali. Et cenſuit Congregatio, hoc ſolo nomine, quòd quis ſuffragium nonniſi aliena manu

Scriptio ſuffragij aliena manu.

ſcri-

ſcribere poſſit, non debere nolentem excludi: at, ſi talis ſe excuſet; poſſe eius excuſationem acceptari.

Decretum XVIII. in MS. Act.24.

De Collegijs inchoatis.

QVæſitum fuit, quænam Domus cenſeri debeant inchoata Collegia, quorum Superiores ius habeant ad Congregationem Prouincialem. Declarauitq; Congregatio, eas tantùm Domos Collegia inchoata cenſeri, quæ à Patre Noſtro non tantùm in ſpem futuri Collegij, ſed etiam, quamuis ad complementum multa deſint, acceptatæ ſunt in Collegium, & Superiores habent, à Patre Noſtro, aut de expreſſa eius commiſſione conſtitutos, qui ſint, & in poſterum nominentur Rectores, vel etiã ſint horum Vice-Rectores: Superiores autem, qui à Prouincialibus inſtitui poſſunt, & amoueri, & non ſunt Vice-Præpoſiti, aut Vice-Rectores; nullum habent ius ad Congregationem Prouincialem.

Decretum XIX. in MS. Act.26.

Nihil contrarium Ritui Romano vſpiam vſurpetur.

AD vniformitatem in omnibus Prouincijs obſeruandam, ſtatutum eſt, vt in publicis ceremonijs, in Miſſis, ac Veſperis, quando cantantur in noſtris Eccleſijs, in

Sa-

Sacramentorum adminiſtratione, & in alijs Officijs Eccleſiaſticis, ritus vbiq; Romanus obſeruetur: ita, vt nihil vſpiam, quod ritui Romano contrarium ſit, vſurpetur.

Decretum XX. in MS. Act. 26.

De appellatione, vel recuſatione in iudicio de ambitu, in Congr. Prou.

CVM poſtulatum eſſet, vt ſtatueretur, quid agendum, ſi fortè in iudicio de ambitu in Congregatione Prouinciali reus appellaret ab ordinarijs Iudicibus, aut eos tanquam ſuſpectos recuſaret; Congregatio, approbans iudicium Deputatorum, cenſuit, quod de appellatione in Congregatione Generali §. 23. Formulæ dicitur, acquieſcendum eſſe ſententiæ ſine appellatione, extendendum ad Congregationem Prouincialem: ita tamen, vt, ſi quis factam ſibi putet iniuriam, poſsit poſtmodum apud P. Generalem expoſtulare, cùm Congregatio Prouincialis iuriſdictionem in eum non habeat.

De recuſatione, ſtatutum eſt, reum audiendum, accitis in recuſatorum locum totidem ex proximè antiquioribus Profeſſis: quibus ſi videatur iuſtam cauſam recuſandi habuiſſe, ab ijſdem in cauſa ambitus iudicandum: ſin minus, reiecta recuſatione, iudicandum à Iudicibus in Formula deſignatis.

De-

Decretum XXI. in MS. Act.27.

Suffragia extraordinaria pro Assist. Secret. & Prouincialib.

VIsum est Congregationi, suo Decreto firmare, quod iam vsu receptum est, vt in obitu eorum, qui officio Assistentis aliquando functi sunt, præter suffragia ordinaria, tria Sacra,& tres Coronæ in tota eorum Assistentia indicantur: per reliquam verò Societatem, Sacrum vnum,& vna Corona: similiter pro Secretario generali per totam Societatem, Sacrum vnum, & vna Corona recitetur: denique pro Prouincialibus in ijs Prouincijs, quas gubernarunt, vnum Sacrum,& vna Corona adijciantur.

Decretum XXII. in MS. Act.22.& 34.

Negotia tractanda in Congr. Prou.

POstulatum fuit, vt Congregatio explicaret, quæ,& cuiusmodi sint illa negotia, de quibus in Formula Congregationis Prouincialis §.48. dicitur tractari posse in Congregatione Prouinciali. Sed id satis intelligi ex ipsa Formula, ac proinde nihil ea de re esse addendum, Congregatio iudicauit.

De-

Decretum XXIII. in MS. Act. 34. 42.

Querimonia aduersus Professores aliquos Philosophiæ.

RElata sunt aliquot Prouinciarum querimoniæ aduersùs Philosophiæ Professores, quòd inutilibus quæstionibus tempus terant, perturbato ordine materias tractent, nimiam sibi opinandi licentiam assumant. Congregationis autem, iuxtà Deputatorum pro Studijs iudicium, sententia fuit, sufficienter incommodis huiusmodi prouisum in Ratione studiorum per Regulas Præfecti studiorum, & Professorum Philosophiæ, neq; aliud desiderari, præter Prouincialium, & Rectorum vigilantiam: remq; hanc totam Patri Nostro plurimùm commendauit: cuius etiam prudentiæ remisit pleraq; monita, quæ ijdem Deputati suggesserant, quòd nec ipsi iudicassent à Congregatione decernenda.

Decretum XXIV. in MS. Act. 9. 34. & seqq.

De minuẽdo numero Præceptorum.

DEcem Prouinciarum Postulatum fuit, vt numerus Præceptorum, & Censurarum minueretur. Re autem diligenter à Deputatis pro detrimentis examinata, & eorum iudicio Congregationi exposito; censuerunt Patres, Præcepta toti Societati

com-

communia, quæ nempe ex Decr. 23. (in MS. ſeſs. 77.) Congregat.8. typis mandata ſunt, abroganda non eſſe.

Idem iudicium fuit de quatuor alijs non impreſsis. Quorum primo præceptum P. Claudij de doctrina circa delectationem veneream deliberatè quæſitam, extenditur ad deliberatè admiſſam. Secundo vetatur, ne quis vlla ratione procuret impedire exſecutionem Decreti de pileo Coadiutorum. Tertio, ne quis legat, aut retineat libros quoſdam contra Societatem ſcriptos, ſine licentia. Quarto, ne quis à die indictæ Congregationis prouincialis per ſe, vel per alium, directè, vel indirectè procuret, vt in Electorem, aut Subſtitutum pro Congregatione Generali, aut in Procuratorem, vel Subſtitutum pro Congregatione Procuratorum, ipſe, vel alius includatur, aut alius excludarur, neq; pro ſe ſuffragium ferat.

Denique in Præcepto, aliquibus Prouincijs impoſito, de interceſsionibus externorum, quod pertinet ad illas non admittendas, expungendum cenſuerunt: quod verò pertinet ad illas non procurandas, ita leniri voluerunt, vt omnes intelligant, de interceſsionibus tantùm ijs agi, quæ liberam Superioribus gubernationem non relinquunt.

Ex alijs Præceptis, quarumdam Prouinciarum

ciarum proprijs, cùm aliqua censuissent abroganda, quædam ad Patrem Nostrum remittenda, quædam etiam relinquenda; declarauit Congregatio, non esse intentionis suæ, vt Præceptis non abrogatis vllum nouum robur ex eo accedat, quòd ab ipsa abrogata non fuerint.

Decretum XXV, in MS. Act. 37.

Quinam censendi Perturbatores Societatis.

QVoniam varijs Decretis sancita est pœna in perturbatores Societatis, rogata est Congregatio, vt, quinam censendi essent tales, declararet. Et in particulari, An qui audacter contra Institutum, Constitutiones,& Decreta obloquuntur,pro perturbatoribus habendi essent. Qua in re iudicium Deputatorum pro Instituto à Congregatione probatum fuit: videlicet, perturbatores Societatis sine dubio esse,qui in Decretis indicantur,præsertim *90.*MS.Cōgregationis V. & 14. MS. Congregationis VI. quiq; à Paulo V. describuntur in Bulla *Quantùm Religio*: his verò adnumerandos esse, qui libellis scriptis, aut impressis Societatem, eiusq; viuendi, aut gubernandi modum; aut Superiores traducunt: quique ita palàm, ac passim de Instituto obloquuntur; vt censeri possint velle alios in suam sententiam pertrahere.

Cùm autem vlteriùs quæsitum esset, quænam forma probationis requireretur, ac sufficeret, vt quis damnari posset pœnis contra perturbatores impositis; censuit Congregatio, satis esse, si de crimine certò constet, iuxtà morem Societatis, in Constitutionibus, & in Pontificum Bullis approbatum.

Decretum XXVI. in MS. Act. 38.

Executio vrgenda.

CVM à Congregatione postulatum esset remedium efficax ad executionem vrgendam, iudicium Deputatorum pro detrimentis, & executione ab eadem Congregatione approbatum fuit: remedium ex noua ordinatione petendum non esse, ac proinde superesse tantùm, vt P. Generalis, quod ab ipso sperant vniuersi, viros selectos, & disciplinæ studiosos Collegiorum, & Prouinciarum gubernationi præficiat, illosque sua auctoritate foueat, ac defendat: remissos, graui pœnitentia correctos, & ante triennij finem, si opus est, exauctoratos in ordinem redigat. Idq; Congregatio Patri Nostro commendatissimum esse voluit.

Decretum XXVII. in MS. Act. 39.

Fugitiui incurrunt excomm. ipso facto.

QVorundam fugitiuorum occasione, rogata Congregatio est, vt valido aliquo re-

remedio huic malo occurreret. Re autem maturè, ac diligenter considerata, fugitiuos nostræ Societatis ipso facto excommunicatos esse, Congregatio voluit, & decreuit.

Decretum XXVIII. in MS. Act. 39. & 40.

De iure Visitatoris ad Congr. Prou.

RElatum est probatumq; iudicium Deputatorum pro Instituto, & Formulis, de iure Visitatorum, quorum munus expirauit per mortem Generalis, ad Congregationem Prouincialem: videlicet, ratione officij nullum ius ad Cōgregationem Prouincialem Visitatori competere, seclusa Professionis antiquitate: ac proinde optionem illam, de qua in Formula §. 4, antiquitatem Professionis supponere. Et quidem, vt ingrediatur in alienam, quam visitauit, debebit tum in illa, tum in sua, antiquitatem habere, vt in eadem Formula §. 8. de Professis aliarum Prouinciarum dicitur. Posita autem Professionis antiquitate, si velit ingredi Congregationem in aliena Prouincia, quam visitabat, ingredietur supra numerum: si redeat ad suam, & in ea saltem Professionis antiquitatem habuerit; intra numerum ingredietur.

Cùm autem aduersùs hoc Decretum aliqui Patres intercessissent; auditis Intercessorum rationibus, rogatisq; denuò Pa-

trum ſententijs, Decretum pluſquàm duabus tertijs ſuffragiorum partibus confirmatum eſt.

Decretum XXIX. in MS. Act. 41.

De Confeſſarijs Principũ in aliena Prouincia.

MOta de Principum Confeſſarijs quæſtione; An, & qua ratione admitti deberent ad Cõgregationem Prouincialem in aliena Prouincia, in qua tam Principes, quàm ipſi, ordinariè, aut ad longum tempus degunt; cenſuit Congregatio rem hanc totam ex talium Confeſſariorum ad eam Prouinciam, in qua Principes ordinariè degunt, applicatione pendere: ideòq; in Formula nihil horum Confeſſariorum occaſione eſſe immutandum.

Decretum XXX. in MS. Act. 44.

De dimiſſis ex Societate.

CVM propoſitum eſſet à P. N. Generali, placeretne Congregationi declarare, per Societatem nullo modo ſtare, quominùs ab ipſa dimiſſi, poſt vota ſimplicia, ad officia, & beneficia quæcunq; admittantur; Patres ſummo conſenſu omnes ſtatuerunt, nec eſſe, nec fuiſſe, nec fore vnquàm ad mentem Societatis, vt dimiſſi huiuſmodi impediantur, quominùs officia, vel beneficia conſequi poſſint, ſi alia quapiam ex cauſa

ſa

ſi indigni non ſint: id enim à nobis exigere quod Conſtitutionum par. 2. cap. 3. §. 5. & ſeqq. circa dimittendos commendatur.

Decretum XXXI. in MS. Act. 44.

Querelæ aduersùs quoſdam Theologiæ Profeſſores.

DEputatorum pro Studijs relatum eſt reſponſum ad Poſtulatum, quo remedium petebatur aduersùs quoſdam Theologiæ Profeſſores, qui, omiſſis vtilibus, & magis neceſſarijs quæſtionibus, minùs vtiles, minùſq; neceſſarias ſectantur: videlicet, remedium non aliunde accerſendum, quàm à diligenti eorum obſeruatione, quæ Ratio ſtudiorum præſcribit: ac proinde nullum ea de re nouum Decretum eſſe ſtatuendum: quædam tamen in ordine ad executionem commendari poſſe à N.P. Generali, quorum præcipua capita ſuggeſſerunt. Et hoc totum iudicium Congregatio probauit.

Decretum XXXII. in MS. Act. 44. 45.

Periti linguarum proponātur ad Profeſsion. quatuor Votorū

AD promouenda humaniorum literarum, & linguarum præſertim, ſtudia, cenſuerunt ijdem Deputati, præter ea, quæ hactenus in fauorem horum ſtudiorum ſtatuta ſunt, decerni etiam poſſe, vt auditores Theologiæ, qui ſub finem quarti anni mediocriter in Theologia profeciſſe inue-

nientur, proponi possint Patri Generali ad Professionem quatuor votorum promouẽdi, si compertum sit, iudicio Prouincialis, & Consultorum, excellere illos in cognitione linguæ Græcæ, cum sufficienti notitia Hebraicæ: sumpto (vbi minùs id constaret) accurato, & non perfunctorio ea de re experimento, si illi, quorum intererit, illud subire voluerint. Quod iudicium Congregatio probauit, & Decretum 29. MS. Congregationis VI. in fauorem humaniorum literarum ad istos extendit.

Decretum XXXIII. in MS. Act.46,47.

Declaratio muneris ordinarij.

MVnus ordinarium, quo Congregatio VII. Decreto 72. M S. ait, applicationem fieri alicui Prouinciæ, Congregatio, probans iudicium Deputatorum, censuit, esse munus quodcunque fixum, & stabile ad eam Prouinciam, de qua agitur, propriè pertinens: & quidem à Patre Nostro impositum, siue ad definitum tempus, vt est munus Prouincialis, Præpositi, Rectoris, siue indefinitum, quale est Lectorum Theologiæ, S. Scripturæ, Procuratoris, &c. Ceterùm insuper declarauit, absoluto munere, quod de iure, vel consuetudine præfixum terminum habet, quale est Prouincialis, Rectoris, &c. applicationem cessare: in ceteris, quibus

præ-

præfixus non eſt terminus, applicationem durare donec de perſonis ea ratione applicatis fuerit aliter à Patre Noſtro conſtitutum.

Decretum XXXIV. *in MS. Act.* 47.

CIrca Formulam eligendi Vicarium Generalem §. 1. cenſuit Congregatio. Primò, Nomine Profeſſorum, qui apud Generalem fuerint, intelligi eos, qui fuerint in eadem Vrbe. Secundò, Aſſiſtentibus, ſi præſentes fuerint, ius competere ad electionem Vicarij, etiam ſecluſa Profeſſionis antiquitate. Cùm autem vnus interceſſiſſet contra ſecundam partem huius Decreti, quatenus ſupponebat, ius illud iam eſſe acquiſitum Aſſiſtentibus; rogatis iterum ſententijs, Decretum confirmatum eſt, explicatumq;, intelligendum eſſe de iure intra numerum præfixum à Formula.

De eligentibus Vicarium.

Decretum XXXV. *in MS. Act.* 48.

QVod circa Decretum 67. MS. Congregationis IV. declarauerat P. Vincentius Carrafa, nempe neq; Vice-Præpoſitis, neque Vice-Rectoribus ius eſſe ſuccedendi in locum Prouincialis demortui; Congregatio, iudicium Deputatorum pro Inſtituto

V. Præpoſiti, & V. Rectores non ſuccedunt Prouinciali morienti.

ſecuta, ſua auctoritate confirmauit.

Decretum XXXVI. in MS. Act. 49. 52.

De Procuratoribus Indiarum.

ROgata fuit Congregatio, vt diſpiceret, num Procuratoribus Indiarum præſcribendus eſſet aliquis terminus, quo adueniente, eorum officium expiret, careantq; omni iure ſpectante ad illud. Cenſuit autem Congregatio, nullum talem terminum illis eſſe præſcribendum: ſed, ſi ex conſenſu Patris Noſtri permittantur ſubſiſtere in Europa; quamdiù ſubſtiterint, tamdiù eorum officium, & ius, quod habent ad Congregationem Generalem, illis conceſsum permanere, etiam ad plures Congregationes, niſi fortè alius eiuſdem Prouinciæ Procurator aduenerit: eo enim in caſu, Congregatio cenſuit, priorem Procuratorem debere locum cedere poſteriori. Sed, cùm aduersùs vltimam hanc Decreti partem interceſsum eſset, quatenus per aduentum alterius Procuratoris prior non ſolùm ab officio, ſed etiam ab omni alio iure ipſi coniuncto excludi videbatur; obtinuit interceſſio, vt ſtatueretur ſolùm, adueniente alio Procuratore, prioris Procurationem ceſsare, & omne ius, quod illi competit, vt Procurator eſt, abſtrahendo ab omni alio iure, ſi quod habet.

De-

Decretum XXXVII. in MS. Act. 49.

PRobauit Congregatio iudicium Deputatorum pro Instituto, & Formulis, vt numerus quatuor Informatorum, tam ad gradum, quàm ad gubernandum, retineatur: & vt ex vno, aut altero loco Formulæ tollatur, quod de accepta à quinque, vel sex Patribus informatione, habetur.

Numerus Informantium ad gradum, vel gubern.

Decretum XXXVIII. in MS. Act. 53.

AVdita, ac diligenter examinata informatione circa Postulatum Prouinciæ Toletanæ de dissoluenda Domo Professa Toletana; censuit Congregatio, Postulato esse annuendum, & vt, Patris Nostri iudicio, vel Collegio Toletano adnectatur, vel in secundum Collegium conuertatur.

Domus Prof. Toletana dissoluenda.

Decretum XXXIX. in MS. Act. 54.

REtulerunt Deputati pro Instituto iudicium suum de quibusdam Examinis, & Constitutionum locis, quibus malè intellectis impugnatores Societatis abutũtur, & quæ maioris declarationis gratia ad eos remissa fuerant: quorum iudicium in omnibus Congregatio probauit. Illa verò loca

Explicatio locorum aliquot in Constitutionibus

loca sunt, quæ sequuntur.

§. 1. Primus locus est Examinis cap. 4. §. 41. vbi dicitur: *Si & ipse, & Societas, vel Superior Domus, contenti fuerint, in corpus Societatis admitti poterit.* Manifestum est ex contextu, ibi sermonem esse de primis votis, quæcunq; illa sint, siue Scholasticorum, siue Coadiutorum formatorum, siue Professionis, quæ initiò Societatis sæpè fiebant, exactis duobus probationis annis: vt mirum non sit, si ea votorum emissio tam vouenti, quàm Societati libera esse dicatur.

§. 2. Secundus locus est ex cap. 6. Examinis §. 8. *Coadiutores tam spirituales, quàm temporales, exacto biennio, quod experimentis, & probationibus datur & vno adhuc anno, si scholastici fuerint (vt priùs est declaratum) si velint in Societate manere, & ipsa, vel Superior eius contentus fuerit; oblationem suam trium votorum facient, &c.* Hic locus ita intelligendus est, vt per illas voces (*si velint*) conditio, & dispositio necessaria significetur, quam ab ipsis Societas exigit, vt illos ad vlteriora vota admittat. Non quòd ipsis liberum, & licitum sit nolle (si iam prima vota post probationem emiserint) sed quòd, si nolint, aut repugnent, non debeat illos Societas ad vlteriorem gradum promouere, sed vel

ex-

expectare diutiùs, donec meliùs dispositi sint, vel, si ita iudicauerit, illos à se dimittere.

§. 3. Tertius locus est ex cap. 7. Examinis §. 1. *Libera tamen maneb t Societas, nec tenebitur ad eos admittendos ad Professionem, nec in Coadiutores formatos, & tunc ipsi etiam suis votis soluti erunt.* Sensus huius loci non est, istos, sola nō admissione ad gradum vlteriorem, suis votis exsolui, vt satis patet ex pluribus Examinis, Constitutionum, & Bullarum locis; sed, quia Societas quos iudicat non esse vnquàm admittendos ad Professionem, vel vota Coadiutorum formatorum, dimittit; per dimissionem, non verò per non admissionem, illi suis votis soluti dicuntur.

§. 4. Quartus locus est in eodem cap. §. 8. vbi de Scholasticis post absoluta studia dicitur: *Examinentur particulatim ijsdem interrogationibus, & examine, quo priùs quàm ad studia mitterentur, interrogati sunt, vt pleniùs stabilitas, vel etiam mutatio, si accidisset, cognoscatur.* Putatur autem, his verbis alludi ad cap. 3. Examinis §. 14. vbi interrogatur qui admitti postulat: *Num deliberatum habeat animi propositum viuendi, & moriendi in Domino cum hac, & in hac Societate Iesu:* quasi perinde liberū sit Scholastico, post studia, & priora vota

re-

recedere, atq; ante emissa priora illa vota. Intelligendus est autem eodem planè modo hic locus, quo de secundo dictum est: hæc enim interrogatio aliò non spectat, nisi vt Societati constet, num hic Scholasticus eam in sua vocatione firmitatem retineat, quæ vt conditio necessaria exigitur, vt ad vlteriora vota admittatur.

§. 5. Quintus locus petitur ex Par. 5. Const. c. 4 §. 3. *vbi dicitur de votis Scholasticorum, ea in cuiusquam manibus non emitti.* Et ibidem lit. D. *ea vota; vt soli Deo offeruntur, ita neminem ea admittere &c.* Verùm hoc loco ideò dicũtur vota Scholasticorum soli Deo offerri, & non homini, & in nullius manibus emitti, atq; à nemine admitti; quia in illorum Formula nulla fit hominis mentio, sed ad solum Deum tota promissio dirigitur. Non tamen indè sequitur, Scholasticos edentes vota illa, in Societatem ipsam non admitti, seu non incorporari, nec ei obstringi: vti patet ex titulo eiusdem capitis, qui est: *De admittendis Coadiutoribus formatis, & Scholasticis*: & ex titulo totius illius Partis, qui est: *De ijs, quæ ad admittendum in corpus Societatis pertinent*: & mox ex cap. 1. §. 1. vbi dicuntur Scholastici approbati *cooptari in corpus Societatis*, alijsque locis Constitutionum. Præterea ex Bulla Gregorij XIII. quæ incipit, *Ascendente*

Do-

Domino, vbi dicuntur similiter Scholastici *cooptari in corpus* Societatis, *eiq; ex parte ipsorum perpetuò obligati esse, &c. Societati per ea ipsa vota se dedicare, atq; actu tradere &c. Societatem in eos, ex vi votorum, ius acquirere*: & similia.

Decretum XL. in MS. Act. 55. & 56.

Quid agēdū, si Prouincialis, vel Visitator in Indijs fiat inutilis.

PRopter difficultates, quæ ob locorum distantiam oriri possent in Indijs, si contingeret, vt morbo, aut alio casu, Prouincialis, aut Visitator ita redditus esset incapax ad officij munus exercendum, vt Successorem declarare aut non posset, aut non vellet; Congregatio, Deputatorum pro Missionibus iudicium approbans, quæ sequuntur constituit.

§. 1. 1. Vt, si de Prouinciali agatur, & ea Prouincia Visitatorem habuerit; ille, auditis Consultoribus, de tota re iudicet, & de Successore, via, in illis partibus ordinaria, prouideat.

§. 2. 2. Si nullus esset Visitator, aut si Visitator ipse redditus esset inutilis ad officium exercendum; ad vtrumq; hunc casum extendatur Decretum huius Congregationis in simili casu factum pro Prouincijs Europæ, ab Vrbe remotioribus: augendo tamen pro Indijs numerum eorum, qui de impedi-

dimento iudicare debebunt, vsq; ad septenarium: in quo septenario (si de Prouinciali agatur) erunt Consultores Prouinciæ, & ex antiquioribus Professis præsentibus, aut vicinioribus, tot alij, quot ad explendũ septenarium necessarij erunt: quos omnes Socius Prouincialis, si præsens aderit, aut, eo absente, Professorum præsentium antiquior, manere debebit: & ex septem illis, quinque saltem, Prouincialem prorsus esse inutilem iudicare debebunt, antequàm de Successore cogitent.

§. 3. 3. Si de Visitatore ageretur, Prouincialis eius Prouinciæ, in qua tunc Visitator fuerit, intra numerum septenarium continebitur (nisi fortè longissimè abesset, & periculum esset in mora) eritq; Prouincialis monere ceteros: non habebit tamen in eo iudicio nisi suum suffragium, vt ceteri. Et, si quinque iudicent, Visitatorem factum esse prorsus ad suum munus exercendum inutilem, & ille duarum, aut plurium Prouinciarum Visitator fuerit; tenebuntur huic iudicio Prouinciæ omnes acquiescere.

§. 4. 4. Si Prouincialis, aut Visitator, quinque minimùm suffragijs (vt dictum est) iudicatus fuerit ad munus exercẽdum factus inutilis; Iudices aperiant literas sequentis gubernationis, & succedat qui in illis nominatus fuerit: si verò nullæ fortè tales literæ

ha-

haberentur; tunc munus Visitatoris (si de illo agitur) cesset omninò: si autem de Prouinciali agatur, Decretum 67. MS. Congregationis IV. pro Europa factum, in hoc casu ad Indias extendatur, & succedat qui de iure succedere debebit.

Decretum XLI. in MS. Act. 56.

De Instructione pro administratione rerum temporaliũ.

CVM propositum esset Congregationi, placeretne confirmare, aut certè probare Instructionem pro rerum temporalium administratione, ex Decreto 60. in MS. sess. 128. Congregationis VIII. confectam; Placuit (quod etiam Deputatis pro rebus temporalibus visum est) eam, vt meram Instructionem, probare, manentibus tamen in sua vi Decretis, Ordinationibus, & Regulis, quæ in ea referuntur, aut citantur. Placuit tamen etiam maiori parti, vt quod pro Rectore §. 5. de mutuo dicitur, ex Instructione tollatur.

Decretum XLII. in MS. Act. 57.

De tempore proponendi ad Professionem quatuor Votorum.

AD inducendam in Assistentijs omnibus vniformitatem, & inter eos, qui ad Professionem quatuor votorum proponuntur, quandam æqualitatem; visum est, ordinaria, & communi Assistentijs omnibus

lege,

lege, seruandam à Prouincialibus esse hanc regulam: vt eos, qui studia omnia ante ingressum in Societatem absoluerũt, ad Professionem quatuor votorum, neq; ante decimum annum currentem proponant, neq; vlteriùs etiam eos differant: eos autem, qui studia omnia in Societate perfecerunt, neq; ante decimumseptimum annum currẽtem proponant, neq; vlteriùs item eos proponere differant: reliquos denique, qui studia Philosophiæ, aut Theologiæ partim ante ingressum in Societatem, partim in ipsa Societate decurrerint; intra duos prędictos terminos, citiùs, aut tardiùs proponant, pro ratione annorum integrorum, quibus ante ingressum illis studijs operam dederint.

Decretum XLIII. in MS. Act. 59.

De Casibus reseruatis in Decreto Clementis VIII.

QVoniam modum loquendi, quo vsa est Congregatio V. Decreto 67 MS. dubium aliquibus iniecisse dicebatur, An Casus, qui in Decreto Clementis VIII. enumerantur, reseruati essent in Societate; Declarauit Congregatio, tales omnes casus esse, & fuisse semper ex illo tempore in Societate reseruatos: & ad tollendam omnis dubitationis occasionem, modum illum loquendi, tum in Decreto illo 67. MS. Con-

gre-

gregationis V. tum in titulo ***De casibus in Societate reseruatis***, vsurpatũ, immutandũ esse, atq; emendandum: vt vbi in Decreto 67. M S. dicitur [præter reseruatos] ponatur [reseruari permissos] in titulo verò, ***De casibus in Societate reseruatis***, vbi dicitur [omnibus Regularibus reseruantur] ponatur [reseruari permittuntur.

Subrogatus in locum absentis, ad electionem Assistentis.

Cùm à Patre Nostro propositum fuisset, num in locum P. Nicolai Zucchij, de Congregationis consensu absentis, vocandus esset primus Substitutus Romæ existens P. Fabius Albergatus, Rector Collegij Romani, eò quòd instaret electio Assistentis Lusitaniæ; re in deliberationem adducta, maior pars censuit, prædictum Substitutum in locum P. Nicolai Zucchij aduocari debere.

Decretum XLIV. in MS. Act. 62.

Electio Assistentis Lusitaniæ.

Cùm ante finem Congregationis Patres Lusitani tandem aduenissent, indicto capiendis informationibus quatriduo, vltima die illius quatridui mane, ad plura medietate suffragia, electus est Assistens Lusitaniæ P. Ludouicus Brandanus primo scrutinio, qui statim consuetum in ea re iuramentum ex Formulæ præscripto præstitit.

INDEX EORVM,

Quæ in Decretis Congregationis Nonæ Generalis continentur.

ius

Gra-

Per-

F I N I S.